

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2251 НА КОМИСИЯТА**от 4 октомври 2016 година****за допълване на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции по отношение на регулаторните технически стандарти за техники за намаляване на риска за договори за извънборсови деривати, за които не е извършен клиринг чрез централен контрагент****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции ⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 15 от него,

като има предвид, че:

- (1) Контрагентите са задължени да се защитават от кредитни експозиции от контрагенти по деривати, като събират допълнителни обезпечения, когато за тези договори не е извършен клиринг чрез централен контрагент. С настоящия регламент се установяват стандартите за навременна, точна и подходящо отделена размяна на обезпечения. Тези стандарти следва да се прилагат задължително за обезпеченията, които контрагентите са задължени да събират или предоставят съгласно настоящия регламент. Въпреки това контрагентите, които приемат да съберат или предоставят обезпечения, надхвърлящи изискванията на настоящия регламент, следва да могат да изберат дали да осъществят размяна на тези обезпечения или не в съответствие с настоящите стандарти.
- (2) Контрагентите, които са задължени да изпълняват изискванията, предвидени в член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, следва да вземат под внимание различните рискови профили на нефинансовите контрагенти, които не надвишават клиринговия праг, посочен в член 10 от този регламент, когато определят процедурите си за управление на риска за договори за извънборсови деривати (ОТС), сключени с такива образувания. Следователно е целесъобразно на контрагентите да бъде дадена възможност да определят дали нивото на кредитен риск от тези нефинансови контрагенти, което не надвишава посочения клирингов праг, трябва да бъде намалено посредством размяна на обезпечения или не. Тъй като може да се допусне, че установените в трета държава нефинансови контрагенти, които биха били под клиринговия праг, ако бяха установени в Съюза, имат същия рисков профил като ненадвишаващите клиринговия праг нефинансови контрагенти, установени в Съюза, то и към двата вида образувания следва да се прилага един и същ подход, за да се предотврати регулаторен арбитраж.
- (3) Контрагентите по договори за извънборсови деривати, които не подлежат на централен клиринг, трябва да бъдат защитени от риска от евентуално неизпълнение от страна на другия контрагент. Следователно са необходими два вида обезпечения под формата на маржини, за да се управляват надлежно рисковете, на които са изложени тези контрагенти. Първият вид е вариационен маржин, който защитава контрагентите срещу експозиции, свързани с текущата пазарна стойност на техните договори за извънборсови деривати. Вторият вид е първоначален маржин, който защитава контрагентите срещу евентуални загуби, които биха могли да произтекат от колебания в пазарната стойност на дериватните позиции, случили се в периода от последната размяна на вариационен маржин преди неизпълнението от страна на контрагент до момента, в който договорите за извънборсови деривати бъдат подменени или съответният риск бъде хеджиран.
- (4) Тъй като на централните контрагенти може да бъде разрешено да работят като кредитна институция съгласно законодателството на Съюза, е необходимо извънборсовите дериватни договори, които не преминават през централен клиринг и които ЦК сключват при процедура за управление на неизпълнение, да не бъдат обхванати от изискванията на настоящия регламент, тъй като тези договори вече са в приложното поле на Делегиран регламент (ЕС) № 153/2013 на Комисията ⁽²⁾ и следователно не са обхванати от разпоредбите на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 153/2013 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно изискванията към централните контрагенти (ОВ L 52, 23.2.2013 г., стр. 41).

- (5) При договори за извънборсови деривати, за които не се извършва централен клиринг и които включват предварително плащане на премия с цел гарантиране на изпълнението на договора, контрагентът, получаващ плащането на премията („продавач на опция“), няма настояща или потенциална бъдеща експозиция към контрагента. Освен това ежедневната пазарна стойност на такива договори вече е обезпечена от плащането на тази премия. Следователно, когато нетиращата съвкупност се състои от такива позиции с опции, продавачът на опция следва да може да избере да не събере първоначални или вариационни маржини за тези видове извънборсови деривати, щом не е изложен на никакъв кредитен риск. Контрагентът, който плаща премията обаче („купувач на опция“), следва да събере както първоначални, така и вариационни маржини.
- (6) Макар процесите за уреждане на спорове, съдържащи се в двустранните споразумения между контрагентите, да са полезни за свеждане до минимум на продължителността и честотата на споровете, контрагентите следва на първо място да съберат поне неоспорваната сума, в случай че сумата на изискване за допълване на маржин депозита се оспорва. По този начин ще се намали рискът, породен от оспорваните сделки, и следователно ще се гарантира, че договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, са обезпечени до възможната степен.
- (7) За да се гарантира равнопоставеност сред юрисдикциите, когато установен в Съюза контрагент сключи договор за извънборсови деривати, при който не е извършен централизиран клиринг, с контрагент, установен в трета държава, следва да се разменят първоначални и вариационни маржини и в двете посоки. Установените в Съюза контрагенти, които осъществяват сделки с установени в трети държави контрагенти, следва да останат обект на задължението за оценяване на правната изпълнимост на двустранните споразумения и ефективността на споразуменията за отделяне.
- (8) Целесъобразно е, когато контрагентите разменят обезпечения, да им бъде позволено да прилагат минимален размер на прехвърляемите средства, за да се намали оперативната тежест от размяната на ограничени суми при малки колебания в експозициите. Следва обаче да се гарантира, че този минимален размер на прехвърляемите средства се използва като оперативен инструмент, а не с оглед да служи като необезпечена кредитна линия между контрагентите. Следователно трябва да се определи максимално равнище за този минимален размер на прехвърляемите средства.
- (9) По оперативни съображения в някои случаи може да е по-целесъобразно да се определят отделни минимални размери на прехвърляемите средства за първоначалния и за вариационния маржин. В тези случаи следва да е възможно контрагентите да се договорят за отделни минимални размери на прехвърляемите средства за вариационния и за първоначалния маржин. При все това сборът на отделните минимални размери на прехвърляемите средства не трябва да надвишава определеното максимално равнище на минималния размер на прехвърляемите средства. По съображения от практическо естество следва да е възможно минималният размер на прехвърляемите средства да се определи във валутата, в която обикновено се разменят маржините и която може да не е евро.
- (10) Някои юрисдикции на трети държави може да определят различно приложно поле от това на Регламент (ЕС) № 648/2012 за целите на изискванията си при размяна на обезпечения във връзка с договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг. Следователно, ако в настоящия регламент се изисква единствено договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕС) № 648/2012, да бъдат включени в изчисленията на допълнителни обезпечения за трансгранични нетиращи съвкупности, би се наложило контрагентите в различни юрисдикции евентуално да дублират изискуемите изчисления, за да вземат предвид различните определения или приложни полета на продуктите, обект на съответните изисквания за допълнително обезпечение. Това би могло да доведе до изопачени изчисления на допълнителните обезпечения. В допълнение това вероятно би увеличило риска от спорове. Следователно допускането на използване на по-широк набор от продукти в трансграничните нетиращи съвкупности, които включва всички договори за извънборсови деривати, обект на размяна на обезпечения в едната или в другата юрисдикция, би способствало за по-гладко протичане на процеса на събиране на допълнителни обезпечения. Този подход е в съответствие с предвидената в Регламент (ЕС) № 648/2012 цел за намаляване на системния риск, тъй като по-широка гама продукти би била обект на изискванията за допълнително обезпечение.
- (11) Контрагентите могат да изберат да съберат първоначалните маржини в парични средства, като в този случай обезпечението не би следвало да бъде обект на каквито и да било процентни намаления, при условие че валутата на обезпечението съпада с тази, която се използва в сключения договор. Когато обаче първоначалните маржини са събрани в парични средства във валута, различна от тази, която се използва в сключения договор, валутното несъответствие може да породи валутен риск. Поради тази причина спрямо събраните първоначални маржини в парични средства в друга валута следва да се приложи процентно намаление за валутно несъответствие. В съответствие с Рамката на БКБН и МОКЦК при събраните в парични средства вариационни маржини не е необходимо процентно намаление дори когато плащането е извършено във валута, различна от тази на договора.

- (12) При определянето на изискванията за първоначалния маржин Базелският комитет по банков надзор и Съвета на Международната организация на комисиите за ценни книжа изрично вземат под внимание два аспекта, така, както е отразено в тяхната рамка „Изискванията относно допълнителните обезпечения за деривати, при които не е извършен централизиран клиринг“ (рамката BCBS-IOSCO). Първият аспект е наличието на високо кредитно качество и ликвидни активи, които да обезпечават изискванията за първоначален маржин. Вторият е принципът на пропорционалност, тъй като по-малките финансови и нефинансови контрагенти може да бъдат засегнати по непропорционален начин от изискванията за първоначален маржин. За да се поддържа равнопоставеност, в настоящия регламент следва да се въведе праг, който съвпада изцяло с посочения в Рамката на БКБН и МОКЦК и под който два контрагента не са задължени да разменят първоначален маржин. По този начин следва значително да се намалят разходите и оперативната тежест за по-малките участници и да се обърне внимание на безпокойството относно наличието на високо кредитно качество и ликвидни активи, без да се засягат общите цели на Регламент (ЕС) № 648/2012.
- (13) Въпреки че праговете винаги следва да се изчисляват на равнище група, инвестиционните фондове следва да се третират като специален случай, тъй като могат да се ръководят от единично лице, управляващо инвестициите, и да се разглеждат като единична група. Въпреки това, когато фондовете са обособени пулове от активи и не са обезпечени, гарантирани или подпомогнати от други инвестиционни фондове или от самото лице, управляващо инвестициите, те са сравнително отдалечени като риск от останалата част от групата. Следователно, когато се изчисляват праговете, такива инвестиционни фондове следва да се третират като отделни образувания в съответствие с Рамката на БКБН и МОКЦК.
- (14) По отношение на първоначалния маржин, изискванията на настоящия регламент вероятно ще имат съществено въздействие върху пазарната ликвидност, тъй като предоставените като обезпечение активи не могат да бъдат ликвидирани или използвани повторно по друг начин за срока на договора за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг. Тези изисквания представляват значителна промяна в пазарната практика и пораждаат определени оперативни и практически предизвикателства, които ще се наложи да бъдат управлявани с влизането в сила на новите изисквания. Предвид факта, че вариационният маржин вече обезпечаваше реализираните се колебания в стойността на договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, до момента на неизпълнение, за пропорционално се счита спрямо прилагането на изискванията за първоначален маржин съгласно настоящия регламент да се приложи праг от 8 милиарда евро в брутни условни стойности на действащите договори. Този праг се прилага на равнище група или, ако контрагентът не е част от група, на равнището на единичното образувание. Сумарната брутна условна стойност на действащите договори следва да се използва като адекватна референтна стойност, предвид това, че е подходящ показател за определяне на размера и сложността на портфейл от договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг. Тя е също така референтна стойност, която се следи и отчита лесно. Тези прагове са в съответствие и с Рамката на БКБН и МОКЦК относно извънборсовите договори за деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, и следователно отговарят на международните стандарти.
- (15) Експозициите, произтичащи от договори от контрагенти, които са трайно или временно освободени изцяло или частично от допълнителни обезпечения, също следва да бъдат включени в изчислението на сумарната брутна условна стойност. Това се дължи на факта, че всички договори допринасят за определянето на размера и сложността на портфейла на даден контрагент. Следователно договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, и които може да са освободени от предвидените в настоящия регламент изисквания, също са относими за определяне на размера, мащаба и сложността на портфейла на контрагента и затова трябва също да бъдат включени в изчислението на праговете.
- (16) Целесъобразно е да се предвидят специални процедури за управление на риска за определени видове договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, които имат особени рискови профили. По-специално размяната на вариационен маржин без първоначален маржин следва, съгласно Рамката на БКБН и МОКЦК, да се счита за подходяща размяна на обезпечения за договори за валута със сетълмент с физическа доставка. По същия начин, тъй като валутните суапове могат да бъдат разложени на поредица от валутни форуърди, единствено лихвеният компонент следва да бъде обезпечен с първоначален маржин.
- (17) Следва да бъдат взети предвид пречките, пред които са изправени емитентите на обезпечени облигации или гарантираните фондове, при предоставянето на обезпечение. Следователно при специален набор от условия емитентите на обезпечени облигации или гарантираните фондове не следва да бъдат задължавани да предоставят

обезпечения. Това би следвало да позволи известна гъвкавост за емитентите на обезпечени облигации или гарантираните фондове, като същевременно се гарантира, че рисковете за техните контрагенти са ограничени. Емитентите на обезпечени облигации или гарантираните фондове може да бъдат изправени пред правни пречки относно предоставянето и събирането на непарични обезпечения за първоначален или вариационен маржин или относно предоставянето на вариационен маржин в парични средства, тъй като вариационният маржин може да бъде сметен за претенция, която е от по-висок ранг спрямо претенциите на държателя на облигации, което може да доведе до правна пречка. Аналогично, възможността за замяна или изтегляне на първоначален маржин може да бъде сметена за претенция, която е от по-висок ранг спрямо претенциите на държателя на облигации, който е изправен пред същия тип ограничения. Няма обаче ограничения върху това емитент на обезпечени облигации или гарантиран фонд да върне като вариационен маржин събрани преди това парични средства. Следователно контрагентите на емитенти на обезпечени облигации или на гарантирани фондове следва да бъдат задължени да предоставят вариационен маржин в парични средства и следва да имат правото да го получат обратно частично или изцяло, а емитентите на обезпечени облигации или гарантираните фондове следва да бъдат задължени да предоставят вариационен маржин единствено за получената преди това сума в парични средства.

- (18) Контрагентите винаги следва да оценяват правната изпълнимост на споразуменията си за нетиране и отделяне. Когато тези оценки се окажат отрицателни съгласно правната уредба на трета държава, контрагентите следва да разчитат на договорености, различни от двупосочната размяна на допълнителни обезпечения. С оглед да се осигури последователност спрямо международните стандарти, да се избегне положение, в което става невъзможно контрагенти от Съюза да търгуват с контрагенти в тези юрисдикции, и да се гарантира равнопоставеност за контрагентите от Съюза, е целесъобразно да се определи минимален праг, под който контрагентите могат да търгуват с установени в тези юрисдикции контрагенти, без да разменят първоначални или вариационни маржини. Когато контрагентите имат възможност да събират допълнителни обезпечения и могат да гарантират, че за събраните обезпечения, противно на предоставените обезпечения, разпоредбите на настоящия регламент могат да бъдат спазени, контрагентите от Съюза следва винаги да бъдат задължени да събират обезпечения. Експозиции от договори с установени в юрисдикции на трети държави контрагенти, които не са обезпечени с никаква размяна на обезпечения поради правните пречки в тези юрисдикции, следва да бъдат ограничени посредством определяне на лимит, тъй като капиталът не се счита за равностоен на размяната на допълнителни обезпечения във връзка с експозициите, произтичащи от договори за извънборсови деривати, зпри които не е извършен централизиран клиринг, и не всички контрагенти, обект на изискванията за допълнително обезпечение съгласно настоящия регламент, са обект и на капиталови изисквания. Този лимит следва да бъде определен по начин, който го прави лесен за изчисление и проверка. За да се избегне натрупването на системен риск и да се предотврати създаването на възможност за заобикаляне на разпоредбите на настоящия регламент поради това специфично третиране, следва да бъде зададено консервативно равнище на лимита. Тези третираня биха били сметени за достатъчно благоразумни, тъй като са налице и други техники за намаляване на риска като алтернатива на допълнителните обезпечения.
- (19) С цел предпазване от случаи, в които обезпечението не може да бъде ликвидирано незабавно след неизпълнението от страна на контрагент, е необходимо при изчисляването на първоначалния маржин да се вземе предвид периодът от последната размяна на обезпечение по определена нетираща съвкупност от договори с изпаднал в неизпълнение контрагент до момента, в който договорите се ликвидират и остатъчният пазарен риск се хеджира отново. Този период е известен като „рисков маржин период“ („РМП“) и е същият инструмент като използваният в член 272, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ по отношение на кредитния риск от контрагента за кредитните институции. Въпреки това, тъй като целите на двата регламента са различни и Регламент (ЕС) № 575/2013 определя правила за изчисляване на РМП единствено за целите на изискванията за собствен капитал, в настоящия регламент следва да се включат конкретни правила относно РМП, които да са задължителни в контекста на процедурите за управление на риска при извънборсовите договори за деривати, при които не е извършен централизиран клиринг. При РМП следва да се вземат предвид изискуемите съгласно настоящия регламент процеси за размяна на допълнителни обезпечения.
- (20) Първоначалният и вариационният маржин следва по принцип да се разменят не по-късно от края на работния ден след деня на изпълнение. Разрешава се обаче удължаване на срока за размяна на вариационен маржин, когато се компенсира от подходящо изчисляване на РМП. Другият възможен вариант, при който не се прилагат изисквания за първоначален маржин, удължаване на срока следва да се допусне, ако бъде събран допълнителен вариационен маржин в подходящ размер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

- (21) Когато разработват модели за първоначален маржин и когато изчисляват подходящия РМП, контрагентите следва да вземат предвид необходимостта да се създадат модели, които отчитат ликвидността на пазара, броя на участниците на този пазар и обема на относимите договори за извънборсови деривати. В същото време съществува необходимостта да се разработи модел, който и двете страни могат да разберат, възпроизведат и на който могат да разчитат при разрешаването на спорове. Следователно на контрагентите трябва да бъде позволено да калибрират модела и да изчисляват РМП единствено в зависимост от пазарните условия, без да е необходимо да внасят корекции в преценките си спрямо характеристиките на конкретни контрагенти. Това на свой ред предполага, че контрагентите може да изберат да възприемат различни модели за изчисляване на стойностите на първоначалния маржин, който да бъде разменен помежду им, и че тези стойности на първоначалния маржин може да не са симетрични.
- (22) Макар да е налице необходимост от повторно калибриране на модела за първоначален маржин с достатъчна честота, новото калибриране може да доведе до неочаквани равнища на изисквания за допълнително обезпечение. Поради тази причина следва да се установи подходящ период от време, в който допълнителни обезпечения все още могат да се разменят въз основа на предходното калибриране. Това би следвало да даде на контрагентите достатъчно време, за да изпълнят изискванията за допълване на маржин депозита, възникнали вследствие от повторното калибриране.
- (23) Обезпеченията следва да се считат за свободно прехвърлими, ако в случай на неизпълнение от страна на предоставящия обезпечението контрагент няма регулаторни или правни пречки или претенции на трети страни, в това число претенции на попечителя — трета страна. Определени претенции обаче, като разходите и разноските по прехвърлянето на обезпечението под формата на залози, които обичайно се налагат при всички прехвърляния на ценни книжа, не следва да се считат за пречка, тъй като това би довело до положение, в което винаги ще бъде откривана такава.
- (24) Контрагентът, който събира обезпечението, следва да има оперативната способност да го ликвидира в случай на неизпълнение от страна на контрагента, който го предоставя. Контрагентът, който събира обезпечението, следва също така да е способен да използва паричните постъпления от ликвидирането, за да сключи еквивалентен договор с друг контрагент или да хеджира произтеклия риск. Следователно достъпът до пазара трябва да е предпоставка за контрагента, който събира обезпечението, за да може той да го продаде или да сключи репо сделка за него в рамките на разумен период от време. Тази способност следва да е независима от контрагента, който предоставя обезпечението.
- (25) Събраното обезпечение трябва да е с достатъчно висока ликвидност и кредитно качество, за да позволи на контрагента, който го събира, да ликвидира позициите, без да понесе загуба поради значителни промени в стойността, в случай че другият контрагент изпадне в неизпълнение. Кредитното качество на обезпечението следва да се оценява, като се разчита на признати методики, като рейтинги от агенции за външна кредитна оценка. За да намали риска от механистично разчитане на външни рейтинги обаче следва да се въведат няколко допълнителни предпазни мерки. Тези предпазни мерки следва да включват възможността за използване на одобрен вътрешнорейтингов модел („ВРМ“) и възможността да се отложи във времето замяната на обезпечение, което е станало недопустимо поради понижаване на рейтинга, с оглед да се смекчи умело потенциалният „ефект на срутване“, който може да произтече от прекомерното доверие във външни кредитни оценки.
- (26) Макар процентните намаления на стойността на събраните обезпечения да смекчават риска от това те да се окажат недостатъчни за покриване на маржовите нужди в момент на финансов стрес, са необходими и други средства за намаляване на риска, когато се приема непарично обезпечение, за да се гарантира, че то може да бъде ликвидирано ефективно. По-специално контрагентите следва да гарантират, че събраното обезпечение е достатъчно диверсифицирано по отношение на отделните емитенти, видовете емитенти и класовете активи.
- (27) Въздействието върху финансовата стабилност на ликвидирането на обезпечения, предоставени от контрагенти, които не са от системно значение, е ограничено. Освен това границите на концентрация върху първоначалния маржин може да бъдат натоварващи за контрагенти с малки портфейли от извънборсови деривати, тъй като те може да разполагат само с ограничен набор от допустими обезпечения, които са на разположение за предоставяне. Следователно, макар диверсифицирането на обезпеченията да е валидно средство за намаляване на риска, контрагентите, които не са от системно значение, не следва да бъдат задължавани да диверсифицират обезпеченията. От друга страна, системно значимите финансови институции и други контрагенти с големи портфейли от извънборсови деривати, които търгуват помежду си, следва да прилагат границите на концентрация поне спрямо първоначалните маржини, в това число по отношение на допустимите обезпечения, включващи емитираните от държавите членки дългови ценни книжа. Тези контрагенти са достатъчно усъвършенствани, за да преобразуват обезпечения или да използват достъп до множество пазари и емитенти, за да диверсифицират в достатъчна степен

предоставеното обезпечение. В член 131 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се предвижда идентифицирането на институции като системно значими съгласно правото на Съюза. Въпреки това, предвид широкото приложно поле на Регламент (ЕС) № 648/2012, следва да се въведе количествен праг, за да може изискванията за граници на концентрация да се прилагат и спрямо контрагенти, които може да не попадат в тези съществуващи класификации на системно значимите институции, но които при все това следва да бъдат обект на граници на концентрация поради размера на портфейлите си от извънборсови деривати.

- (28) Пенсионните планове са обект на изисквания за двустранно обезпечение. Важно е обаче да се избягва тези изисквания да носят прекомерна тежест върху очакваното изпълнение на онези планове, а оттук — и на пенсионните доходи на бъдещите пенсионери. Задълженията на пенсионните планове към пенсионерите са деноминирани в местни валути и следователно инвестициите им трябва да бъдат деноминирани в същата валута, за да се избегнат разходи и рискове, свързани с несъответствия в чуждестранните валути. Следователно е целесъобразно да се предвиди границите на концентрация да не се прилагат спрямо пенсионните планове по същия начин както спрямо другите контрагенти. Важно е обаче да са налице подходящи процедури за управление на риска, за да се наблюдават и преодоляват потенциални рискове от концентрация, произтичащи от този специален режим. Прилагането на тези разпоредби по отношение на пенсионните планове следва да се проследява и преразглежда във връзка с промените на пазара.
- (29) Трудностите при отделянето на парични обезпечения следва да се признаят, като се позволи на контрагентите да предоставят ограничен размер на първоначален маржин под формата на парични средства и като се разреши на попечителите да реинвестират това парично обезпечение. Парични средства, които се държат от попечител обаче, представляват задължение на попечителя към предоставящия обезпечението контрагент, което създава кредитен риск за този контрагент. Следователно, за да се намали системния риск, използването на парични средства като първоначален маржин следва да е обект на изисквания за диверсификация поне за системно значимите институции. Системно значимите институции следва да бъдат задължени да ограничат размера на събрания първоначален маржин в парични средства или да диверсифицират експозициите, като използват повече от един попечител.
- (30) Стойността на обезпечението не би следвало да проявява значима положителна корелация с кредитоспособността на предоставящия го контрагент или със стойността на базовия портфейл от деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, тъй като това би засегнало ефективността на предлаганата от събраното обезпечение защита. Следователно ценните книжа, емитирани от предоставящия обезпечението контрагент или от свързаните с него образувания, не следва да се приемат като обезпечение. Контрагентите следва също така да бъдат задължени да следят за това събраното обезпечение да не бъде обект на други форми на утежняващ риск.
- (31) Би следвало за изправния контрагент да е възможно да ликвидира активите, събрани като обезпечение под формата на първоначален или вариационен маржин, в достатъчно кратък срок, за да се защити от загуби по договори за извънборсови договори за деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в случай на неизпълнение от страна на другия контрагент. Следователно тези активи трябва да бъдат високо ликвидни и да не бъдат изложени на прекомерен кредитен, пазарен или валутен риск. До степеня, до която стойността на обезпечението е изложена на тези рискове, следва да се приложат подходящи чувствителни към риска процентни намаления.
- (32) За да се гарантира своевременното прехвърляне на обезпечения, контрагентите следва да разполагат с ефективни оперативни процеси. Това изисква процесите за двустранна размяна на обезпечения да са достатъчно подробни, прозрачни и надеждни. Неуспех на контрагентите да договорят и установят оперативна рамка за ефективно изчисляване, съобщаване и финализиране на изискванията за допълване на маржин депозита може да доведе до спорове и неуспешни размени на обезпечения, вследствие от което са налице необезпечени експозиции по договори за извънборсови деривати. В резултат от това е особено важно контрагентите да определят ясни вътрешни политики и стандарти по отношение на прехвърлянията на обезпечения. Всяко отклонение от тези политики следва да се преглежда стриктно от всички относими вътрешни заинтересовани страни, от които се изисква да разрешават тези отклонения. Освен това всички приложими условия по отношение на оперативната размяна на обезпечения следва да бъдат надлежно записани в подробен, надежден, своевременен и систематичен вид.

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- (33) Между контрагентите по договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, следва да се сключи споразумение за размяна на обезпечения, за да се предостави правна сигурност. В резултат от това споразумението за размяна на обезпечения следва да включва всички съществени права и задължения на контрагентите, приложими спрямо договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг.
- (34) Обезпечението защитава събиращия го контрагент в случай на неизпълнение от страна на предоставящия го контрагент. И двамата контрагенти обаче са задължени да гарантират, че начинът, по който се държи събраното обезпечение, не увеличава риска за предоставящия контрагент от загуба на излишък по предоставеното обезпечение в случай на неизпълнение от страна на събиращия контрагент. Поради тази причина двустранното споразумение между контрагентите следва да позволява и на двамата контрагенти да осъществяват своевременен достъп до обезпечението, когато имат право на това, откъдето възниква необходимостта от правила относно отделянето и правила, които предвиждат оценка на ефективността на споразумението в това отношение, като се вземат предвид правните ограничения и пазарните практики на всяка юрисдикция.
- (35) Реипотекирането, повторното залагане или използване на събраното под формата на първоначални маржини обезпечение биха създали нови рискове за контрагентите поради претенции на трети страни по отношение на активите в случай на неизпълнение. Правни и оперативни усложнения биха могли да забавят или дори да направят невъзможно връщането на обезпечението в случай на неизпълнение от страна на контрагента, който го е събрал първоначално, или на третата страна. Следователно, за да се запази ефективността на рамката и да се гарантира надлежно смекчаване на кредитните рискове от контрагента, не следва да се допускат реипотекиране, повторно залагане или използване на обезпечения, събрани под формата на първоначален маржин.
- (36) Предвид трудностите при отделянето на парични средства, настоящите практики за размяна на обезпечения в парични средства в определени юрисдикции и необходимостта да се разчита на парични средства вместо на ценни книжа при определени обстоятелства, когато прехвърлянето на ценни книжа може да е възпрепятствано от оперативни ограничения, паричните обезпечения, които се събират под формата на първоначален маржин, следва винаги да се държат от централна банка или кредитна институция — трета страна, тъй като това гарантира отделянето от двамата контрагенти по договора. За да се гарантира такова отделяне, кредитната институция — трета страна, не трябва да принадлежи към една и съща група с който и да било от двамата контрагенти.
- (37) Когато контрагент уведомява съответния компетентен орган относно намерението си да се възползва от освобождаването за вътрешногрупови транзакции, за да може компетентният орган да вземе решение дали са изпълнени условията за освобождаването, контрагентът следва да предостави пълно досие, включващо цялата относима информация, необходима на компетентния орган, за да извърши оценката си.
- (38) За да може за дадена група да се счита, че има достатъчно стабилни и надеждни процедури за управление на риска, трябва да бъдат изпълнени няколко условия. Групата следва да осигурява редовно наблюдение на вътрешногруповите експозиции, а съвременният сетълмент на задълженията, произтичащи от вътрешногруповите договори за извънборсови деривати, следва да се гарантира въз основа на инструментите за наблюдение и ликвидност на равнище група, които са в съответствие със сложността на вътрешногруповите транзакции.
- (39) За да бъде приложимо освобождаването за вътрешногрупови транзакции, трябва да е сигурно, че не съществуват законодателни, регулаторни, административни или други задължителни разпоредби на приложимото право, които биха могли по законен начин да попречат на вътрешногруповите контрагенти да изпълнят задълженията си по прехвърляне на суми или изплащане на задължения или ценни книжа съгласно условията по вътрешногруповите транзакции. По същия начин не трябва да съществуват оперативни или бизнес практики на вътрешногруповите контрагенти или на групата, които биха могли да доведат до липса на налични средства за посрещане на ежедневните задължения за плащания, когато същите станат изискуеми, или до невъзможност за осъществяване на бързи електронни преводи на средства.
- (40) Настоящият регламент включва няколко подробни изисквания, които трябва да бъдат изпълнени, за да може дадена група да бъде освободена от предоставяне на допълнително обезпечение за вътрешногрупови транзакции. В допълнение към тези изисквания, когато единият от двамата контрагенти в групата е със седалище в трета държава, за която все още не е предоставено определяне за еквивалентност съгласно член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012, групата трябва да размени вариационни и подходящо отделени първоначални маржини за всички вътрешногрупови транзакции с дъщерните дружества в тези трети държави. За да се избегне непропорционално приложение на изискванията за допълнителни обезпечения и като се вземат предвид сходните изисквания за задължения за клиринг, настоящият регламент следва да предвиди отложено изпълнение на това конкретно

изискване. По този начин ще се даде достатъчно време за приключване на процеса по определяне на еквивалентност, като същевременно няма да се изисква неефективно разпределение на ресурсите в групите, които имат дъщерни дружества със седалища в трети държави.

- (41) Предвид принципа на пропорционалност, контрагентите, които имат по-малки портфейли и следователно като цяло по-ограничена дейност, следва да получат повече време, за да пригледят вътрешните си системи и процеси така, че да съответстват на изискванията на настоящия регламент. За да се постигне подходящо равновесие между намаляването на рисковете, произтичащи от извънборсовите деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, и пропорционалното приложение на настоящия регламент, както и за да се постигне последователност в международен мащаб и да се сведат до минимум възможностите за регулаторен арбитраж с оглед избягване на смущения на пазара, е необходим период на поетапно въвеждане на изискванията. Периодът на поетапно въвеждане на предвидените в настоящия регламент изисквания е съобразен с договорения график в Рамката на БКБН и МОКЦК, който е установен въз основа на проучване на количественото въздействие с участието на кредитни институции в Съюза.
- (42) Делегиран регламент на Комисията (*) посочва определението на валутни форуърди със сетълмент с физическа доставка в рамките на Съюза. Към настоящия момент обаче, това определение не е приложимо и тези продукти са дефинирани по нееднороден начин в Съюза. Следователно, за да се избегне създаването на неравнопоставеност в рамките на Съюза, е необходимо прилагането на съответните техники за намаляване на риска, да бъдат синхронизирани към датата на прилагане на относимия делегиран акт. Определя се конкретна дата, на която съответните изисквания се прилагат във всички случаи, за да се избегне прекомерно забавяне във въвеждането на техники за намаляване на риска.
- (43) За да се избегне разпокъсаност на пазара и да се гарантира равнопоставеност за установените в Съюза контрагенти на световно равнище, като същевременно се признава фактът, че в някои юрисдикции размяната на вариационен и първоначален маржин за опции върху единични акции и опции върху капиталови индекси не е обект на еквивалентни изисквания за допълнително обезпечение, третирането на тези продукти следва да се въвежда поетапно. Този период на поетапно въвеждане ще осигури време за наблюдение на регулаторните развития в други юрисдикции и ще гарантира, че в Съюза са налице подходящи изисквания за намаляване на кредитния риск на контрагента по отношение на такива договори, докато същевременно се избягва вероятността от регулаторен арбитраж.
- (44) За целите на правната сигурност, както и за да се избегнат потенциални смущения на финансовите пазари, е уместно да се изясни третирането на съществуващите договори.
- (45) Настоящият регламент се основава на проектите на регулаторни технически стандарти, представени на Комисията от Европейския банков орган, Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари.
- (46) Европейският банков орган, Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейският орган за ценни книжа и пазари проведоха открити обществени консултации относно проектите на регулаторни технически стандарти, на които се основава настоящият регламент, анализираха свързаните с тях възможни разходи и ползи и поискаха становищата на Групата на участниците от банковия сектор, създадена съгласно член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, на Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове, създадени съгласно член 37 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, и на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, създадена съгласно член 37 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾,
- (47) В съответствие с процедурата, установена в член 10, параграф 1, пета, шеста и седма алинея от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в член 10, параграф 1, пета, шеста и седма алинея от Регламент (ЕС) № 1095/2010, в член 10,

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

параграф 1, пета, шеста и седма алинея от Регламент (ЕС) № 1094/2010, настоящият регламент включва изменения на проектите за регулаторни технически стандарти, повторно представени под формата на официално становище на Комисията от Европейския банков орган, Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари, въз основа на предложените изменения от страна на Комисията,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

РАЗДЕЛ 1

Определения и общи изисквания

Член 1

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „първоначален маржин“ означава обезпечението, събрано от контрагент, за да покрие настоящата си и потенциална бъдеща експозиция в периода от време от последното събиране на маржин до ликвидирането на позициите или хеджирането на пазарния риск след неизпълнение от страна на другия контрагент;
- 2) „вариационен маржин“ означава обезпечението, събрано от контрагент като отражение на резултатите от ежедневното оценяване на пазарната стойност или оценяването на базата на модели на действащите договори, както е посочено в член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
- 3) „нетираща съвкупност“ означава група договори за извънборсови деривати, за които не е извършен централизиран клиринг между двама контрагенти, която е обект на правно изпълнимо двустранно споразумение за нетиране.

Член 2

Общи изисквания

1. Контрагентите създават, прилагат и документират процедури за управление на риска във връзка с размяната на обезпечения по договори за извънборсови деривати, за които не е извършен централизиран клиринг.
2. Посочените в параграф 1 процедури за управление на риска включват процедури, които предвиждат или посочват следното:
 - а) допустимостта на обезпеченията за договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в съответствие с раздел 2;
 - б) изчисляването и събирането на маржин за договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в съответствие с раздел 3;
 - в) управлението и отделянето на обезпеченията за договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в съответствие с раздел 5;
 - г) изчисляването на коригираната стойност на обезпеченията в съответствие с раздел 6;
 - д) обмена на информация между контрагентите и разрешаването и документирането на евентуални изключения от процедурите за управление на риска, както е посочено в параграф 1;
 - е) докладването на предвидените в глава II изключения на висшето ръководство;
 - ж) условията на всички необходими споразумения, които ще бъдат сключени от контрагентите най-късно в момента, в който е сключен договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, включително условията на споразумението за размяна на обезпечения в съответствие с член 3.

- з) периодичната проверка на ликвидността на обеспеченията, които се разменят;
- и) своевременното възстановяване на обеспечението на предоставили го контрагент от контрагента, който го е събрал, в случай на неизпълнение; и
- й) редовното наблюдение на експозициите, произтичащи от договорите за извънборсови деривати, които представляват вътрешногрупови трансакции, и своевременния сетълмент на задълженията по тези договори.

За целите на първа алинея, буква ж) условията на споразуменията обхващат всички аспекти, отнасящи се до задълженията, произтичащи от договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, който ще бъде сключен, и най-малко следното:

- а) всякакви задължения за плащане, възникнали между контрагентите;
- б) условия за нетиране на задълженията за плащане;
- в) събития, свързани с възникването на неизпълнение, или други събития, водещи до прекратяване, във връзка с договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг;
- г) всички методи за изчисление, използвани във връзка със задълженията за плащане;
- д) условия за нетиране на задълженията за плащане при прекратяване;
- е) прехвърляне на права и задължения при прекратяване;
- ж) приложимо право за трансакциите на договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг.

3. Когато контрагентите сключват споразумение за нетиране или споразумение за размяна на обеспечения, те извършват независим правен преглед на изпълнимостта на тези споразумения. Този преглед може да бъде проведен от вътрешно независимо звено или от независима трета страна.

Изискванията за извършване на преглед, посочени в първа алинея, се смятат за изпълнение във връзка със споразумение за нетиране, когато това споразумение е признато в съответствие с член 296 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. Контрагентите разработват политики за текуща оценка на изпълнимостта на сключваните от тях споразумения за нетиране и за размяна на обеспечения.

5. Посочените в параграф 1 процедури за управление на риска се тестват, преглеждат и актуализират, когато е необходимо, но не по-малко от веднъж годишно.

6. По всяко време, при поискване, контрагентите, използващи модели за първоначален маржин в съответствие с раздел 4, предоставят на компетентните органи всякаква документация, свързана с посочените в параграф 2, буква б) процедури за управление на риска.

Член 3

Споразумение за размяна на обеспечения

Посоченото в член 2, параграф 2, първа алинея, буква ж) споразумение за размяна на обеспечения включва най-малко следните условия:

- а) нивата и видовете необходими обеспечения;
- б) споразуменията за отделяне;
- в) нетиращата съвкупност, към която се отнася размяната на обеспечения;
- г) процедурите за съобщаване, потвърждаване и коригиране на изискванията за допълване на маржин депозита;
- д) процедурите за сетълмент на изискванията за допълване на маржин депозита за всеки вид допустимо обеспечение;

- е) процедурите, методите, сроковете и разпределението на отговорностите за изчисляване на маржините и оценка на обезпеченията;
- ж) събитията, които се считат за неизпълнение, или събитията, които водят до прекратяване;
- з) правото, приложимо спрямо договора за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг; и
- и) правото, приложимо спрямо споразумението за размяна на обезпечения.

РАЗДЕЛ 2

Допустимост

Член 4

Допустимо обезпечение

1. Контрагентите събират обезпечения единствено от следните класове активи:
 - а) парични средства под формата на пари, кредитирани по сметка независимо в каква валута, или друго подобно парично вземане, като депозити на паричния пазар;
 - б) злато под формата на кюлчета от чисто злато с признат валиден стандарт;
 - в) дългови ценни книжа, емитирани от централните правителства или централните банки на държавите членки;
 - г) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, чиито експозиции се третира като експозиции към централното правителство на съответната държава членка съгласно член 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - д) дългови ценни книжа, емитирани от субекти от публичния сектор на държавите членки, чиито експозиции се третират като експозиции към централното правителство, регионалните правителства или местни органи на власт на съответната държава членка съгласно член 116, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - е) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, различни от посочените в буква г);
 - ж) дългови ценни книжа, емитирани от субекти от публичния сектор на държавите членки, различни от посочените в буква д);
 - з) дългови ценни книжа, емитирани от многостранните банки за развитие, изброени в член 117, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - и) дългови ценни книжа, емитирани от международните организации, изброени в член 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - й) дългови ценни книжа, емитирани от правителствата или централните банки на трети държави;
 - к) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт на трети държави, които отговарят на изискванията на букви г) и д);
 - л) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт на трети държави, различни от посочените в букви г) и д);
 - м) дългови ценни книжа, емитирани от кредитни институции или инвестиционни посредници, в това число облигациите, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
 - н) корпоративни облигации;
 - о) най-първостепенния транс на секюритизация съгласно определението в член 4, параграф 61 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който не е пресекуритизация съгласно определението в член 4, параграф 63 от същия регламент;
 - п) конвертируеми облигации, при условие че могат да бъдат преобразувани само в капиталови инструменти, включени в индекс, определен съгласно член 197, параграф 8, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

⁽¹⁾ Директива 2009/65/ЕС относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- р) капиталови инструменти, включени в индекс, определен съгласно член 197, параграф 8, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- с) дялове или акции в предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), ако са изпълнени условията, предвидени в член 5.
2. Контрагентите събират обезпечения от класовете активи, посочени в параграф 1, букви е), ж) и к)—с), само когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) активите не са емитирани от предоставящия обезпечението контрагент;
- б) активите не са емитирани от субекти, които са част от групата, към която принадлежи предоставящият обезпечението контрагент;
- в) активите не са обект по друг начин на какъвто и да е значителен утежняващ риск съгласно определенията в член 291, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 5

Критерии за допустимост за дялове или акции в ПКИПЦК

1. За целите на член 4, параграф 1, буква с) контрагентите могат да използват дялове или акции в ПКИПЦК като допустимо обезпечение само когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) за дяловете или акциите се определят ежедневни борсови котировки;
- б) ПКИПЦК са ограничени да инвестират в активи, които са допустими в съответствие с член 4, параграф 1;
- в) ПКИПЦК отговарят на критериите, предвидени в член 132, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на буква б) ПКИПЦК могат да използват дериватни инструменти, за да хеджират рисковете, произтичащи от активите, в които инвестират.

Когато ПКИПЦК инвестира в дялове или акции на други ПКИПЦК, предвидените в настоящия параграф 1 условия се прилагат и спрямо тези ПКИПЦК.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква б), когато дадено ПКИПЦК или което и да било от базовите му ПКИПЦК не инвестират единствено в активи, които са допустими съгласно член 4, параграф 1, само стойността на дяловете или акциите на ПКИПЦК, които представляват инвестиция в допустими активи, може да бъде използвана като допустимо обезпечение съгласно параграф 1 от настоящия член.

Първата алинея се прилага за всички базови ПКИПЦК на дадено ПКИПЦК, ако то има собствени такива.

3. Когато недопустимите активи на дадено ПКИПЦК могат да имат отрицателна стойност, стойността на дяловете или акциите на ПКИПЦК, които могат да се използват като допустимо обезпечение съгласно параграф 1, се определя като от стойността на допустимите активи се извади максималната отрицателна стойност на недопустимите.

Член 6

Оценка на кредитното качество

1. Събиращият обезпечението контрагент оценява кредитното качество на активите, принадлежащи към класовете, посочени в член 4, параграф 1, букви в), г) и д), които или не са деноминирани или не са финансирани в местната валута на емитента, както и в член 4, параграф 1, букви е), ж), й)—н) и п), като използва някоя от следните методики:
- а) вътрешните рейтинги, посочени в параграф 3, на събиращия обезпечението контрагент;

- б) вътрешните рейтинги, посочени в параграф 3, на предоставящия обезпечението контрагент, когато той е установен в Съюза, или в трета държава, в която предоставящият обезпечението контрагент е обекта на консолидиран надзор, считан за еквивалентен на този по законодателството на Съюза в съответствие с член 127 от Директива 2013/36/ЕС;
- в) оценка на кредитното качество, направена от призната агенция за външна кредитна оценка (АВКО) съгласно определението в член 4, параграф 98 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или оценка на кредитното качество на агенция за експортно кредитиране, както е посочено в член 137 от същия регламент.
2. Събиращият обезпечението контрагент оценява кредитното качество на активите, принадлежащи към класа, посочен в член 4, параграф 1, буква о), като използва методиката, посочена в параграф 1, буква в) от настоящия член.
3. Контрагент, на когото е разрешено да използва вътрешнорейтинговия подход (ВРП) съгласно член 143 от Регламент (ЕС) № 575/2013, може да използва вътрешните си рейтинги, за да оцени кредитното качество на събраното за целите на настоящия регламент обезпечение.
4. Контрагент, който използва ВРП съгласно параграф 3, определя степента на кредитното качество на обезпечението в съответствие с приложение I.
5. Контрагент, който използва ВРП съгласно параграф 3, съобщава на другия контрагент посочената в параграф 4 степен на кредитното качество, свързана с активите, които следва да се разменят като обезпечение.
6. За целите на параграфи 1в) оценката на кредитното качество се съотнася към степените на кредитно качество, както е посочено в членове 136 или 270 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 7

Специфични изисквания за допустимите активи

1. Контрагентите използват като обезпечение активите, посочени в член 4, параграф 1, букви е), ж) и й)—п), само когато степента на кредитното им качество е оценена като 1, 2 или 3 в съответствие с член 6.
2. Контрагентите използват като обезпечение активите, посочени в член 4, параграф 1, букви в), г) и д), които не са деноминирани или финансирани в местната валута на емитента, само когато степента на кредитното им качество е оценена като 1, 2, 3 или 4 в съответствие с член 6.
3. Контрагентите установяват процедури за третирането на активи, разменени като обезпечения съгласно параграфи 1 и 2, чието кредитно качество впоследствие е оценено като:
- а) степен 4 или повече за активите, посочени в параграф 1;
- б) повече от степен 4 за активите, посочени в параграф 2.
4. Посочените в параграф 3 процедури отговарят на всички изброени по-долу изисквания:
- а) забраняват на контрагентите да разменят допълнителни активи, които са оценени с кредитно качество, посочено в параграф 3;
- б) установяват график, по който активите, оценени с кредитно качество, посочено в параграф 3, и вече разменени като обезпечения, се заменят в рамките на период от време, ненадвишаващ два месеца;
- в) определят степен на кредитно качество, която изисква незабавната замяна на активите, посочени в параграф 3;
- г) позволяват на контрагентите да повишават процентните намаления върху съответните обезпечения, в случай че не са заменени в съответствие с посочения в буква б) график.
5. Контрагентите не използват като обезпечение класовете активи, посочени в член 4, параграф 1, ако нямат достъп до пазара за тези активи или не са в състояние да ги ликвидират своевременно в случай на неизпълнение от страна на предоставящия обезпечението контрагент.

Член 8

Граници за концентрация за първоначалния маржин

1. Когато се събира обезпечение под формата на първоначален маржин в съответствие с член 13, се прилагат следните граници за всеки събиращ обезпечение контрагент:

а) сборът от стойностите на първоначалния маржин, събрани от класовете активи, посочени в член 4, параграф 1, букви б), е), ж) и л)—с), емитирани от един емитент или от субекти, които принадлежат към една и съща група, не надвишава по-голямата от следните стойности:

i) 15 % от събраното обезпечение от предоставящия го контрагент;

ii) 10 милиона евро или равностойността в друга валута;

б) сборът от стойностите на първоначалния маржин, събрани от класовете активи, посочени в член 4, параграф 1, букви о), п) и р), когато класовете активи, посочени в букви ц) и р) от този член, са емитирани от институции, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013, не надвишава по-голямата от следните стойности:

i) 40 % от събраното обезпечение от предоставящия го контрагент;

ii) 10 милиона евро или равностойността в друга валута.

Предвидените в първа алинея граници се прилагат и спрямо дяловете или акциите в ПКИПЦК, когато ПКИПЦК инвестира основно в класовете активи, посочени в тази алинея.

2. Когато събраното под формата на първоначален маржин обезпечение съгласно член 13 надвишава 1 милиард евро и всеки от контрагентите спада към категориите, посочени в параграф 3, се прилагат следните граници спрямо сумата на първоначалния маржин, надхвърляща 1 млрд. евро, събрана от даден контрагент:

а) сборът от стойностите на първоначалния маржин, събран от класовете активи, посочени в член 4, параграф 1, букви в)—л) и емитирани от един емитент или от емитенти със седалище в една и съща държава, не надвишава 50 % от първоначалния маржин, събрано от този контрагент;

б) Когато първоначалният маржин се събира в парични средства, в границата за концентрация от 50 %, посочена в буква а), също се вземат под внимание рисковите експозиции, произтичащи от държатели или попечители — трети страни, които държат тези парични средства.

3. Посочените в параграф 2 контрагенти попадат в някоя от следните категории:

а) институции, определени като Г-СЗИ в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС;

б) институции, определени като Д-СЗИ в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС;

в) контрагенти, които не са образувание, управляващо пенсионни планове, и за когото сборът от стойностите на обезпеченията, които следва да се съберат, надвишава 1 милиард евро.

4. Когато събраното под формата на първоначален маржин обезпечение съгласно член 13 надвишава 1 милиард евро от или чрез образувание, управляващо пенсионни планове, събиращият обезпечението контрагент установява процедури за управление на риска от концентрация по отношение на обезпеченията, събрани от класовете активи, посочени в член 4, параграф 1, букви в)—л), в това число подходящо диверсифициране на тези обезпечения.

5. Когато посочените в параграф 3, букви а) и б) институции събират първоначален маржин в парични средства от един контрагент, който също е институция, посочена в тези букви, събиращият обезпечението контрагент гарантира, че не повече от 20 % от посочения първоначален маржин се държат от един попечител — трета страна.

6. Параграфи 1—4 не се прилагат спрямо обезпечения, събрани под формата на финансови инструменти, които са същите като базовия финансов инструмент по договора за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг.

7. Събиращият обезпечението контрагент прави оценка на спазването спрямо условията, посочени в параграф 2 от настоящия член най-малко всеки път, когато първоначалния маржин се изчислява в съответствие с член 9, параграф 2.

8. Чрез дерогация от параграф 7, контрагент, посочен в член 2, параграф 10, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 648/2012, може да направи оценка на съответствието с условията, посочени в параграф 2 на тримесечна база, ако сумата на първоначалния маржин, събиран от всеки отделен контрагент е във всички случаи под 800 млн. евро през тримесечието, предхождащо оценката.

РАЗДЕЛ 3

Изчисляване и събиране на допълнителните обезпечения

Член 9

Честота на изчисляване и определяне на датата за изчисляване

1. Контрагентите изчисляват вариационния маржин в съответствие с член 10 най-малко ежедневно.
2. Контрагентите изчисляват първоначалния маржин в съответствие с член 11 не по-късно от първия работен ден след някое от изброените по-долу събития:
 - а) сключване или добавяне към нетиращата съвкупност на нов договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг;
 - б) изтичане на срока или премахване от нетиращата съвкупност на съществуващ договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг;
 - в) задействане от страна на съществуващ договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, на плащане или доставка, различни от предоставянето и събирането на допълнителни обезпечения;
 - г) изчисляване на първоначалния маржин в съответствие с посочения в член 11, параграф 1 стандартизиран подход и прекласифициране на съществуващ договор по отношение на категорията активи, посочени в приложение IV, параграф 1, в резултат от намален срок до падежа;
 - д) неизвършване на изчисляване през предходните десет работни дни.
3. За целите на определянето на датата за изчисляване на първоначален и вариационен маржин се прилага следното:
 - а) когато двама контрагенти се намират в един и същ часови пояс, изчисляването се основава на нетиращата съвкупност за предходния работен ден;
 - б) когато двама контрагенти не се намират в един и същ часови пояс, изчисляването се основава на сделките в нетиращата съвкупност, сключени преди 16:00 часа на предходния работен ден в часовия пояс, в който 16:00 часа настъпи първо.

Член 10

Изчисляване на вариационен маржин

Размерът на вариационния маржин, който контрагент следва да събере, се получава като от сумата на стойностите на всички договори в нетиращата съвкупност, изчислени съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012, се извади стойността на всички събрани преди това вариационни маржини и нетната стойност на всеки договор в нетиращата съвкупност към момента на сключването му и към резултата се прибави стойността на всички предоставени преди това вариационни маржини.

Член 11

Изчисляване на първоначален маржин

1. Контрагентите изчисляват размера на първоначалния маржин, който следва да се събере, като използват посочения в приложение IV стандартизиран подход или посочените в раздел 4 модели за първоначален маржин или и двата.

2. Събирането на първоначалния маржин се извършва без приспадане на сумите на първоначалния маржин между два контрагента.
3. Когато контрагентите използват както стандартизирания подход, посочен в приложение IV, така и моделите за първоначален маржин, посочени в раздел 4, във връзка с една и съща нетираща съвкупност, те ги използват последователно за всеки договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг.
4. Контрагентите, които изчисляват първоначалния маржин съгласно раздел 4, не вземат под внимание при изчислението каквито и да било корелации между стойността на необезпечената експозиция и обезпечението.
5. Контрагентите се договарят относно метода, който всеки от тях използва за определяне на първоначалния маржин, който следва да събере, но не са задължени да използват обща методика.
6. Когато единият или и двамата контрагенти разчитат на модел за първоначален маржин, те се договарят относно модела, разработен съгласно раздел 4.

Член 12

Предоставяне на вариационен маржин

1. Предоставящият контрагент предоставя вариационния маржин както следва:
 - а) в рамките на работния ден на датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3;
 - б) когато са изпълнени условията по параграф 2, в рамките на два работни дни от датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3.
2. Предоставянето на вариационен маржин в съответствие с параграф 1, буква б) може да се прилага само към:
 - а) нетиращи съвкупности, обхващащи всички договори за деривати, които не са обект на изисквания за първоначален маржин в съответствие с настоящия регламент, когато предоставящият обезпечението контрагент е предоставил на датата за изчисляване на вариационния маржин или преди нея авансова сума за допустимо обезпечение, изчислено по същия начин като този, приложим спрямо първоначалните маржини в съответствие с член 15, за които събиращият обезпечението контрагент е използвал рисков маржин период („РМП“), който е поне равен на броя дни между и включително датата за изчисляване и датата за събиране;
 - б) нетиращи съвкупности обхващащи договори за деривати, които са обект на изисквания за първоначален маржин в съответствие с настоящия регламент, когато първоначалният маржин е бил коригиран по един от следните начини:
 - i) посредством увеличаване на РМП, посочен в член 15, параграф 2, с броя дни между и включително датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3, и датата за събиране, определена в съответствие с параграф 1 от настоящия член;
 - ii) посредством увеличаване на първоначалния маржин, изчислен в съответствие с посочения в член 11 стандартизиран подход, като се използва подходяща методика, която отчита РМП, увеличен с броя дни между и включително датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3, и датата за събиране, определена в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

За целите на буква а) в случай, че липсва действащ механизъм за отделяне между двамата контрагенти, тези контрагенти могат да компенсират сумите, които следва да се предоставят.

3. В случай на спор относно размера на изискуемия вариационен маржин, контрагентите предоставят в същия времеви период като посочения в параграф 1 поне частта от размера на вариационния маржин, която не се оспорва.

Член 13

Предоставяне на първоначален маржин

1. Предоставящият контрагент събира първоначалния маржин в съответствие с раздел 5.

2. Предоставящият контрагент осигурява първоначалния маржин в рамките на работния ден на датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3.

3. В случай на спор относно размера на изискуемия първоначален маржин, контрагентите предоставят поне частта от размера на първоначалния маржин, която не се оспорва, в рамките на работния ден на датата за изчисляване, определена в съответствие с член 9, параграф 3.

РАЗДЕЛ 4

Модели на първоначален маржин

Член 14

Общи изисквания

1. Когато контрагент използва модел за първоначален маржин, този модел може да бъде разработен от който и да е от контрагентите поотделно или от двамата контрагенти заедно, или от агент — трета страна.

Когато контрагент използва модел за първоначален маржин, разработен от агент — трета страна, контрагентът носи отговорността за гарантиране, че този модел съответства на изискванията, посочени в настоящия раздел.

2. Моделите за първоначален маржин се разработват по начин, който обхваща всички значими рискове, произтичащи от сключването на договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, включени в нетиращата съвкупност, в това число естеството, мащаба и сложността на тези рискове, и отговарят на следните изисквания:

- а) моделът включва рисковите фактори, съответстващи на отделните валути, в които са деноминирани тези договори в нетиращата съвкупност;
- б) моделът включва лихвените рискови фактори, съответстващи на отделните валути, в които са деноминирани договорите;
- в) кривата на доходността се разделя на най-малко шест матуритетни съвкупности за експозиции към лихвен риск в основните валути и на основните пазари;
- г) моделът обхваща риска от движения между различните криви на доходност и между различните матуритетни съвкупности;
- д) моделът включва отделни рискови фактори най-малко за всеки капиталов инструмент, индекс върху капиталови инструменти, стока или индекс върху стоки, които са значими за тези договори;
- е) моделът обхваща риска от нисколиквидни позиции и позиции с ограничена ценова прозрачност в рамките на реалистични пазарни сценарии;
- ж) моделът обхваща риска, който не е обхванат под една или друга форма в други негови части, който произтича от договори за деривати, когато базовият клас активи е кредит;
- з) моделът обхваща риска от движения между подобни, но нееднакви базови рискови фактори и експозицията към промените на стойностите, възникващи от несъответствия на матуритетите;
- и) моделът обхваща основни нелинейни зависимости;
- й) моделът включва методики, използвани за бек-тестване, които съдържат статистически тестове за функционалността на модела;
- к) моделът определя кои събития задействат промяна, калибриране или друго коригиращо действие в него.

3. Процедурите за управление на риска, посочени в член 2, параграф 1, подsigуряват непрекъснатост на действието на модела, в това число посредством неговото бек-тестване най-малко на всеки три месеца.

За целите на първа алинея бек-тестването включва сравнение между получените от модела стойности и реализираните пазарни стойности на извънборсовите договори за деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в нетиращата съвкупност.

4. Процедурите за управление на риска, посочени в член 2, параграф 1, посочват методологиите, използвани за предприемане на бек-тестване, включително статистически тестове за функционалността на модела.
5. Процедурите за управление на риска, посочени в член 2, параграф 1, описват какви резултати от бек-тестването биха довели до промяна на модела, ново калибриране или друго коригиращо действие.
6. Процедурите за управление на риска, посочени в член 2, параграф 1, подsigуряват, че контрагентите съхраняват записи на резултатите от бек-тестването, посочено в параграф 3 от настоящия член.
7. Контрагентите предоставят цялата информация, необходима за разясняване на изчислението на дадена стойност в модела за първоначален маржин на другия контрагент, по начин, който би позволил на осведомена трета страна да провери това изчисление.
8. Моделът на първоначалния маржин благоразумно отразява несигурността на параметрите, корелацията, базовия риск и качеството на данните.

Член 15

Доверителен интервал и рисков маржин период (РМП)

1. Предполагаемите колебания в стойността на договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в рамките на нетиращата съвкупност за изчисляването на първоначални маржини посредством модел за първоначален маржин се основават на 99-процентов едностранен доверителен интервал за РМП от поне 10 дни.
2. Посоченият в параграф 1 РМП за изчисляването на първоначални маржини посредством модел за първоначален маржин включва:
 - а) периода, който може да измине от последната размяна на допълнителни обезпечения под формата на вариационен маржин до неизпълнението от страна на контрагента;
 - б) прогнозния период, необходим за замяна на всеки от договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в рамките на нетиращата съвкупност или за хеджиране на произтичащите от тях рискове, като се вземе предвид нивото на ликвидност на пазара, където се търгуват тези видове договори, общият обем на договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, на този пазар и броят на участниците в него.

Член 16

Калибриране на параметрите на модела

1. Използваните в моделите за първоначален маржин параметри се калибрират най-малко веднъж годишно въз основа на исторически данни от период от време с минимална продължителност три години и максимална продължителност пет години.
2. Данните, използвани за калибриране на параметрите на моделите за първоначален маржин, включват най-скорошния непрекъснат период от датата, на която е извършено посоченото в параграф 1 калибриране, и най-малко 25 % от тези данни са представителни за период на значителен финансов стрес („стресови данни“).
3. Когато посочените в параграф 2 стресови данни не представляват най-малко 25 % от използваните в модела за първоначален маржин данни, най-старата част от посочените в параграф 1 исторически данни се заменя с данни от период на значителен финансов стрес, докато цялостният дял на стресовите данни не достигне поне 25 % от всички данни, използвани в модела за първоначален маржин.

4. Използваният за калибриране на параметрите период на значителен финансов стрес се определя и прилага поотделно най-малко за всеки от класовете активи, посочени в член 17, параграф 2.
5. Параметрите се калибрират, като се използват данни с еднакво тегло.
6. Параметрите могат да се калибрират за периоди, по-кратки от определения съгласно член 15 РМП. Когато се използват по-кратки периоди, параметрите се коригират спрямо този РМП посредством подходяща методика.
7. Контрагентите разполагат с писмени политики, в които се определят обстоятелствата, задействащи по-често калибриране.
8. Контрагентите установяват процедури за коригиране на стойността на допълнителните обезпечения, които следва да се разменят, в отговор на промяна в параметрите, дължаща се на промяна в пазарните условия. Тези процедури предвиждат възможност за контрагентите да разменят допълнителния първоначален маржин, който е резултат от тази промяна в параметрите, в рамките на период, вариращ от един до тридесет работни дни.
9. Контрагентите установяват процедури относно качеството на използваните в модела данни съгласно параграф 1, в това число подбора на подходящи доставчици на данни и изчистването и интерполирането на тези данни.
10. Приближенията за използваните в моделите за първоначален маржин данни се прилагат само когато са изпълнени и двете посочени по-долу условия:
 - а) наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на договор за извънборсови деривати или на портфейл от договори за извънборсови деривати в рамките на нетиращата съвкупност;
 - б) приближенията водят до консервативно равнище на маржините.

Член 17

Диверсифициране, хеджиране и компенсирания на риска сред базовите класове

1. Моделите на първоначален маржин включват само договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в рамките на същата нетираща съвкупност. Първоначалните модели за маржин може да предоставят диверсификация, хеджиране и компенсирания на риска, произтичащи от рискове на договорите в рамките на същата нетираща съвкупност, ако диверсификацията, хеджирането или компенсирането на риска се извършват само в рамките на същия клас базови активи, посочени в параграф 2.
2. За целите на параграф 1 диверсификацията, хеджирането и компенсирането на риска може да стане само в рамките на следните класове базови активи:
 - а) лихвени проценти, валута и инфлация;
 - б) капиталови инструменти;
 - в) кредит;
 - г) стоки и злато;
 - д) друго.

Член 18

Изисквания към качеството

1. Контрагентите установяват процес за вътрешно управление с оглед непрекъсната оценка на целесъобразността на модела за първоначален маржин, включително всички изброени по-долу елементи:
 - а) първоначално утвърждаване на модела от лица с подходяща квалификация, които са независими от лицата, които го разработват;
 - б) последващо утвърждаване всеки път, когато се прави значителна промяна в модела за първоначален маржин, и не по-малко от веднъж годишно;

- в) редовен одитен процес с цел оценка на следното:
 - i) достоверността и надеждността на източниците на данни;
 - ii) управленската информационна система, използвана за провеждането на модела;
 - iii) точността и пълнотата на използваните данни;
 - iv) точността и целесъобразността на допусканията за променливостта и корелационната зависимост.
- 2. Документирането на процедурите за управление на риска, посочени в член 2, параграф 2, буква б), във връзка с модела за първоначален маржин отговаря на всички изброени по-долу условия:
 - а) позволява на осведомена трета страна да разбере структурата и функционалните характеристики на модела за първоначален маржин;
 - б) съдържа ключовите допускания и ограниченията на модела за първоначален маржин;
 - в) определя обстоятелствата, при които допусканията на модела за първоначален маржин престават да бъдат валидни.
- 3. Контрагентите документират всички промени в модела за първоначален маржин. В документирането се конкретизират също така резултатите от посочените в параграф 1 утвърждавания, които са проведени след тези промени.

РАЗДЕЛ 5

Управление и отделяне на обезпеченията

Член 19

Управление и отделяне на обезпеченията

1. Посочените в член 2, параграф 2, буква в) процедури включват следното:
 - а) ежедневна оценка на обезпечението, държано в съответствие с раздел 6;
 - б) правните договорености и структура за държане на обезпеченията, които допускат достъп до полученото обезпечение, когато то се държи от трета страна;
 - в) когато първоначалният маржин е държан от предоставящия обезпечението, това обезпечение се държи в попечителски сметки извън обхвата на неплатежоспособността;
 - г) поддържане на непаричния първоначален маржин в съответствие с параграфи 3 и 4;
 - д) поддържане на събраните като първоначален маржин парични средства в парични сметки в централни банки или кредитни институции, които отговарят на всички посочени по-долу условия:
 - i) лицензирани са в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или са лицензирани в трета държава, чиито надзорни и регулаторни изисквания са определени като равностойни в съответствие с член 142, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - ii) не са нито предоставящият, нито събиращият обезпеченията контрагент, нито са част от същата група като който и да било от двамата контрагенти;
 - е) наличността на неизползваното обезпечение за ликвидатора или друго длъжностно лице по несъстоятелността на изпадналия в неизправност контрагент;
 - ж) свободната своевременна прехвърлимост на първоначалния маржин към предоставящия го контрагент в случай на неизпълнение от страна на събиращия го контрагент;

- з) прехвърлимостта на непаричните обезпечения без каквито и да било регулаторни или правни ограничения или претенции на трети страни, в това число на ликвидатора на събиращия обезпечението контрагент или попечител — трета страна, с изключение на залозите за такси и разноски при предоставянето на попечителските сметки и на залозите, които обичайно се налагат върху всички ценни книжа в система за клиринг, в която могат да се държат такива обезпечения;
- и) връщането в пълен размер на всякакви неизползвани обезпечения на предоставили ги контрагент с изключение на разходите и разноските, понесени в процеса на събиране и държане на обезпеченията.
2. Всяко обезпечение, предоставено под формата на първоначален или вариационен маржин, може да се замени с алтернативно обезпечение, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:
- а) замяната се прави в съответствие с условията на посоченото в член 3 споразумение между контрагентите;
- б) алтернативното обезпечение е допустимо съгласно раздел 2;
- в) стойността на алтернативното обезпечение е достатъчна за изпълняване на всички изисквания за допълнително обезпечение, след като се приложат евентуалните относими процентни намаления.
3. Първоначалният маржин е защитен от неизпълнение на задълженията или неплатежоспособност на събиращия контрагент чрез отделянето му по един или по двата от следните начини:
- а) в счетоводни книги и записи на попечител или друг държател — трета страна;
- б) чрез други правно обвързващи споразумения;
4. Контрагентите гарантират, че непаричните обезпечения, разменени под формата на първоначален маржин, са отделени, както следва:
- а) когато обезпечението се държи от събиращия го контрагент като негова собственост, то се отделя от останалите активи, собственост на този контрагент;
- б) когато обезпечението се държи от предоставящия го контрагент не като негова собственост, то се отделя от останалите активи, собственост на този контрагент;
- в) когато обезпечението се държи в книгите и записите на попечител или друг държател — трета страна, то се отделя от активите, собственост на този държател — трета страна или попечител.
5. Когато непарично обезпечение се държи от събиращия го контрагент или от държател — трета страна, или от попечител, събиращият контрагент винаги предоставя на предоставящия контрагент възможността да отдели своето обезпечение от активите на други предоставящи обезпечения контрагенти.
6. Контрагентите извършват независим правен преглед, за да проверят дали споразуменията за отделяне отговарят на посочените в параграф 1, буква ж) и параграфи 3, 4 и 5 изисквания. Този правен преглед може да бъде проведен от независимо вътрешно звено или от независима трета страна.
7. Контрагентите предоставят доказателства на съответните си компетентни органи относно съответствието с параграф 6 във връзка с всяка относима юрисдикция и при поискване от компетентен орган установяват политики, гарантиращи непрекъснатата оценка на съответствието.
8. За целите на параграф 1, буква е) контрагентите оценяват кредитното качество на посочената в тази разпоредба кредитна институция, като използват методика, която не разчита единствено или механистично на външни оценки на кредитното качество.

Член 20

Третиране на събраните първоначални маржини

1. Събиращият контрагент не реипотекира, не залага повторно и не използва повторно по друг начин събраното под формата на първоначален маржин обезпечение.
2. Независимо от параграф 1, държател — трета страна може да използва получения в парични средства първоначален маржин за реинвестиционни цели.

РАЗДЕЛ 6

Оценка на обезпечението

Член 21

Изчисляване на коригираната стойност на обезпеченията

1. Контрагентите коригират стойността на събраните обезпечения в съответствие с посочената в приложение II методика или с методика, използваща собствени оценки за променливост в съответствие с член 22.
2. Когато коригират стойността на обезпечение съгласно параграф 1, контрагентите могат да не отчитат валутните рискове, произтичащи от позиции във валути, за които има сключено правно обвързващо междуправителствено споразумение за ограничаване на измененията на курса на тези позиции спрямо други валути, обхванати от същото споразумение.

Член 22

Собствени оценки за коригираната стойност на обезпеченията

1. Контрагентите коригират стойността на събраните обезпечения, като използват собствени оценки за променливост в съответствие с приложение III.
2. Контрагентите актуализират наборите си от данни и изчисляват собствените си оценки за променливост, посочени в член 21, при всяка съществена промяна в равнището на променливост на пазарните цени и най-малко веднъж на тримесечие.
3. За целите на параграф 2 контрагентите определят предварително равнищата на променливост, които задействат преизчисляване на процентните намаления, както е посочено в приложение III.
4. Посочените в член 2, параграф 2, буква г) процедури включват политики за наблюдение на изчисляването на собствените оценки за променливост и интегриране на тези оценки в процеса по управление на риска на съответния контрагент.
5. Посочените в параграф 4 политики са обект на вътрешен преглед, който включва всички посочени по-долу елементи:
 - а) интегрирането на оценките в процеса по управление на риска на контрагента, което се осъществява най-малко веднъж годишно;
 - б) отразяването на прогнозните процентни намаления в ежедневния процес по управление на риска;
 - в) утвърждаването на всяка значителна промяна в процеса за изчисляване на оценките;
 - г) проверката на последователността, актуалността и надеждността на източниците на данни, използвани за изчисляване на оценките;
 - д) точността и целесъобразността на допусканията за променливост.
6. Посоченият в параграф 5 преглед се извършва редовно в рамките на процедурите за вътрешен одит на контрагента.

ГЛАВА II

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

РАЗДЕЛ 1

Изключения

Член 23

ЦК, лицензирани като кредитни институции

Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че няма да се разменят обезпечения във връзка с договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, сключени с централни контрагенти, лицензирани като кредитни институции в съответствие с Директива 2013/36/ЕС.

Член 24

Нефинансови контрагенти и контрагенти в трети държави

Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че няма да се разменят обезпечения във връзка с договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, сключени с нефинансови контрагенти, които не отговарят на условията на член 10, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 648/2012, или с нефинансови образувания, установени в трета държава, които не биха отговаряли на условията на член 10, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 648/2012, ако бяха установени в Съюза.

Член 25

Минимален размер на прехвърляемите средства

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят процедури за управление на риска, че няма да се събира обезпечение от контрагент, когато изискуемата сума след последното събиране на обезпечение е по-малка или равна на договорената между контрагентите сума („минимален размер на прехвърляемите средства“).

Минималният размер на прехвърляемите средства не надвишава 500 000 EUR или равностойността в друга валута.

2. Когато контрагентите се договорят за минимален размер на прехвърляемите средства, размерът на изискуемото обезпечение се изчислява като сбор от:

- а) изискуемия вариационен маржин след последното му събиране, изчислен в съответствие с член 10, в това число всякакъв евентуален излишък по обезпечението;
- б) изискуемия първоначален маржин след последното му събиране, изчислен в съответствие с член 11, в това число всякакъв евентуален излишък по обезпечението.

3. Когато размерът на изискуемото обезпечение надхвърля договорения между контрагентите минимален размер на прехвърляемите средства, събиращият контрагент събира изискуемото обезпечение в пълен размер, без да се приспада минималният размер на прехвърляемите средства.

4. Контрагентите може да се договорят за отделни минимални размери на прехвърляемите средства за първоначалните и за вариационните маржини, при условие че сборът на тези минимални размери на прехвърляемите средства е по-малък или равен на 500 000 EUR или равностойността в друга валута.

5. Когато контрагентите се договорят за отделни минимални размери на прехвърляемите средства съгласно параграф 4, събиращият контрагент събира изискуемия първоначален или вариационен маржин в пълен размер без приспадане на тези минимални размери на прехвърляемите средства, ако размерът на изискуемия първоначален или вариационен маржин надвишава минималния размер на прехвърляемите средства.

Член 26

Изчисляване на допълнителните обезпечения при контрагенти в трети държави

Когато контрагент е със седалище в трета държава, контрагентите могат да изчислят допълнителните обезпечения въз основа на нетираща съвкупност, която включва следните видове договори:

- а) извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, които са обект на изисквания за допълнително обезпечение съгласно настоящия регламент;
- б) договори, които отговарят едновременно на двете посочени по-долу условия:
 - i) определени са като извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, от регулаторния режим, приложим спрямо контрагента със седалище в третата държава;
 - ii) обект са на правила за допълнително обезпечение в регулаторния режим, приложим спрямо контрагента със седалище в третата държава.

РАЗДЕЛ 2

Освобождавания при изчисляването на равнищата на първоначален маржин

Член 27

Договори за валута

Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че няма да се събират първоначални маржини по отношение на:

- а) договори за извънборсови деривати със сетълмент с физическа доставка, които се състоят единствено в обмяна на две различни валути на конкретна бъдеща дата при фиксиран курс, договорен на датата на сключване на договора за съответния обмен („валутни форуърди“);
- б) договори за извънборсови деривати със сетълмент с физическа доставка, които се състоят единствено в обмен на две различни валути на конкретна дата при фиксиран курс, който е договорен на датата на сключване на договора за съответния обмен, и обратен обмен на двете валути на по-късна дата и при фиксиран курс, който също е договорен на датата на сключване на договора за съответния обмен („валутни суапове“);
- в) размяна на плащания по главница на договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, при които контрагентите разменят единствено плащания по главницата и евентуални лихви в една валута за главницата, както и евентуални лихви в друга валута в конкретни моменти във времето съгласно определена формула („паричен суап“).

Член 28

Праг, основаващ се на условната сума

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че няма да се събират първоначални маржини за всички нови договори за извънборсови деривати, сключени в рамките на календарна година, когато един от двамата контрагенти има общата средна условна стойност в края на месеца на извънборсовите деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, за месеците март, април и май на предходната година, под 8 милиарда евро.

Посочената в първа алинея обща средна условна стойност в края на месеца се изчислява на равнище контрагент или на равнище група, когато контрагентът принадлежи към група.

2. Когато контрагентът принадлежи към група, изчисляването на общата средна условна стойност в края на месеца за групата включва всички договори на групата за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, в това число всички вътрешногрупови договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг.

За целите на първа алинея договорите за извънборсови деривати, които представляват вътрешногрупови трансакции, се вземат предвид само веднъж.

3. ПКИПЦК, получили разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО, и алтернативни инвестиционни фондове, ръководени от лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, получили разрешение или регистрирани в съответствие с Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, се разглеждат като отделни образувания и се третираат поотделно при прилагането на посочените в параграф 1 прагове, когато са изпълнени следните условия:

- а) фондовете са отделни обособени пулове от активи за целите на неплатежоспособността или несъстоятелността на фонда;
- б) отделните пулове от активи не са обезпечени, гарантирани или по друг начин подкрепени финансово от други инвестиционни фондове или от управляващите ги лица.

⁽¹⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г., относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

Член 29

Праг, основан на размера на първоначалния маржин

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 контрагентите могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че събирането на първоначални маржини е намалено със сума до 50 млн. евро в случая на букви а) и б) от настоящия параграф или 10 млн. евро в случая на буква в), когато:

- а) нито един от контрагентите не принадлежи към каквато и да било група;
- б) контрагентите са от различни групи;
- в) и двамата контрагенти принадлежат към една и съща група.

2. Когато контрагент не събира първоначални маржини в съответствие с параграф 1, буква б), посочените в член 2, параграф 1 процедури за управление на риска включват разпоредби относно наблюдение на равнище група дали този праг не е надхвърлен и разпоредбите относно съхранение на подходяща документация във връзка с експозициите на групата към всеки отделен контрагент в същата група.

3. ПКИПЦК, получили разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО, и алтернативни инвестиционни фондове, ръководени от лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, получили разрешение или регистрирани в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, се разглеждат като отделни образувания и се третираат поотделно при прилагането на посочените в параграф 1 прагове, когато са изпълнени следните условия:

- а) фондовете са отделни обособени пулове от активи за целите на неплатежоспособността или несъстоятелността на фонда;
- б) отделните пулове от активи не са обезпечени, гарантирани или по друг начин подкрепени финансово от други инвестиционни фондове или от управляващите ги лица.

РАЗДЕЛ 3

Освобождения от изискването за предоставяне или събиране на първоначален или вариационен маржин

Член 30

Третиране на деривати, свързани с обезпечени облигации, за целите на хеджирането

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 и когато са изпълнени предвидените в параграф 2 от настоящия член условия, контрагентите могат да предвидят в своите процедури за управление на риска следните елементи относно договори за извънборсови деривати, сключени във връзка с обезпечени облигации:

- а) вариационен маржин не се предоставя от емитента на обезпечени облигации или от гарантирания фонд, а се взема от неговия контрагент в парични средства и се връща на неговия контрагент, когато стане изискуем;
- б) първоначален маржин не се предоставя или събира.

2. Параграф 1 се прилага, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) договърът за извънборсови деривати не се прекратява в случай на реструктуриране или несъстоятелност на емитента на обезпечените облигации или на гарантирания фонд;
- б) контрагентът по извънборсовите деривати, сключени с емитенти на обезпечени облигации или с гарантирани фондове за обезпечени облигации, има ранг, който е най-малкото равностоен с този на притежателите на обезпечени облигации, освен когато е в неизпълнение, е засегнатата страна или се отказва от равностойния ранг;

- в) договорът за извънборсови деривати е регистриран или вписан в гарантирания фонд за обезпечени облигации в съответствие с националното законодателство в тази област;
- г) договорът за извънборсови деривати се използва само за хеджиране на лихвени или валутни несъответствия на гарантирания фонд във връзка с обезпечените облигации;
- д) нетиращата съвкупност не включва договори за извънборсови деривати, които не са свързани с гарантирания фонд за обезпечени облигации;
- е) обезпечените облигации, с които е свързан договорът за извънборсови деривати, отговарят на изискванията на член 129, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- ж) гарантираният фонд за обезпечени облигации, с който е свързан договорът за извънборсови деривати, е предмет на регулаторно изискване за обезпеченост от най-малко 102 %.

Член 31

Третиране на деривати при контрагенти в трети държави, в които не може да бъде гарантирана правната изпълнимост на споразуменията за нетиране или защитата на обезпеченията

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 установените в Съюза контрагенти могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че предоставянето или събирането на вариационни и първоначални маржини не е задължително за договори за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, сключени с контрагенти, установени в трета държава, за която важат всички посочени по-долу условия:

- а) посоченият в член 2, параграф 3 правен преглед потвърждава, че правната изпълнимост на споразумението за нетиране и, когато е използвано, споразумението за размяна на обезпечения не може да бъде гарантирана със сигурност по всяко време;
- б) посоченият в член 19, параграф 6 правен преглед потвърждава, че посочените в член 19, параграфи 3, 4 и 5 изисквания за отделяне не могат да бъдат изпълнени.

За целите на първа алинея установените в Съюза контрагенти събират маржини на брутна основа.

2. Чрез дерогация от член 2, параграф 2 установените в Съюза контрагенти могат да предвидят в процедурите за управление на риска, че предоставянето или събирането на вариационни и първоначални маржини не е задължително за договори, сключени с контрагенти, установени в трета държава, за която важат всички посочени по-долу условия:

- а) важи параграф 1, буква а), а където е приложимо — и буква б);
- б) посочените в параграф 1, букви а) и б) правни прегледи потвърждават, че събирането на обезпечение в съответствие с настоящия регламент не е възможно дори и на брутна основа;
- в) изчисленото съгласно параграф 3 съотношение е по-малко от 2,5 %.

3. Посоченото в параграф 2, буква в) съотношение се получава, като резултатът в буква а) от настоящия параграф се раздели на резултата в буква б):

- а) сборът на условните стойности на всички действащи договори за извънборсови деривати на групата, към която принадлежи контрагентът, които са били сключени след влизането в сила на настоящия регламент и за които не са събирани допълнителни обезпечения от контрагентите, установени в трета държава, за която важи параграф 2, буква б);
- б) сборът на условните стойности на всички действащи договори за извънборсови деривати на групата, към която принадлежи контрагентът, с изключение на договорите за извънборсови деривати, които представляват вътрешно-групови трансакции.

ГЛАВА III

ВЪТРЕШНОГРУПОВИ ДОГОВОРИ ЗА ДЕРИВАТИ

РАЗДЕЛ I

Процедури за контрагентите и компетентните органи при прилагане на освобождаването за вътрешно-групови договори за деривати

Член 32

Процедури за контрагентите и съответните компетентни органи

1. Заявлението или уведомлението от контрагент към компетентния орган съгласно член 11, параграфи 6—10 от Регламент (ЕС) № 648/2012 се считат за получени, когато компетентният орган получи цялата посочена по-долу информация:

- а) цялата информация, необходима да се прецени дали са изпълнени приложимите според случая условия, посочени в член 11, съответно параграфи 6, 7, 8, 9 или 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
- б) информацията и документите, посочени в член 18, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) № 149/2013 на Комисията ⁽¹⁾.

2. Когато компетентен орган прецени, че е необходима допълнителна информация, за да се определи дали са изпълнени посочените в параграф 1, буква а) условия, той изпраща писмено искане за информация до контрагента.

3. Решението на компетентен орган във връзка с член 11, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012 се съобщава на контрагента в срок до три месеца от получаването на цялата информация, посочена в параграф 1.

4. Когато компетентен орган достигне до положително решение във връзка с член 11, параграфи 6, 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, той го съобщава на контрагента в писмен вид, като посочва най-малко следното:

- а) дали освобождаването е пълно или частично;
- б) в случай на частично освобождаване, ясно определение на ограниченията на освобождаването.

5. Когато компетентен орган достигне до отрицателно решение във връзка с член 11, параграфи 6, 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или възразява на уведомяването съгласно член 11, параграфи 7 или 9 от същия регламент, той съобщава отрицателното решение или възразението на контрагента в писмен вид, като посочва най-малко следното:

- а) условията на член 11, съответно параграфи 6, 7, 8, 9 или 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, които не са изпълнени;
- б) резюме на мотивите, поради които е преценено, че тези условия не са изпълнени.

6. Когато един от компетентните органи, уведомени съгласно член 11, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 648/2012, сче, че условията, посочени в член 11, параграф 7, първа алинея, букви а) или б) от същия регламент, не са изпълнени, той уведомява другия компетентен орган в срок до два месеца от получаването на уведомлението.

7. Компетентните органи уведомяват нефинансовите контрагенти относно посоченото в параграф 5 възразение в срок до три месеца от получаването на уведомлението.

8. Решението на компетентен орган във връзка с член 11, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 648/2012 се съобщава на установения в Съюза контрагент в срок до три месеца от получаването на цялата информация, посочена в параграф 1.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 149/2013 на Комисията от 19 декември 2012 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с регулаторните технически стандарти относно споразуменията за непряк клиринг, задължението за клиринг, публичния регистър, достъпа до място за търговия, нефинансовите контрагенти и техниките за намаляване на риска за договори за извънборсови деривати, които не са преминали през клиринг чрез централен контрагент (ОВ L 52, 23.2.2013 г., стр. 11).

9. Решението на компетентен орган, отговарящ за надзора на финансов контрагент, посочено в член 11, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, се съобщава на компетентния орган, отговарящ за надзора на нефинансовия контрагент, в срок до два месеца от получаването на цялата информация, посочена в параграф 1, и на контрагентите в срок до три месеца от получаването на тази информация.

10. Контрагентите, които са подали уведомление или са получили положително решение съгласно член 11, параграфи 6, 7, 8, 9 или съответно член 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, следва незабавно да уведомят съответния компетентен орган за всяка промяна, която може да засегне изпълняването на условията, посочени в тези параграфи, приложими в зависимост от случая. Компетентният орган може да възрази на заявлението за освобождаване или да изтегли положителното си решение в резултат на промяна в обстоятелствата, които биха повлияли на изпълнението на тези условия.

11. Когато компетентен орган е съобщил отрицателно решение или възражение, съответният контрагент може да подаде ново заявление или уведомление само когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата в основата на решението или възражението на компетентния орган.

РАЗДЕЛ 2

Критерии, приложими спрямо използването на освобождаване за вътрешногрупови договори за деривати

Член 33

Приложими критерии относно правните пречки за бърз трансфер на собствен капитал и за изплащане на задължения

Правна пречка за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения между контрагентите, както е посочено в член 11, параграфи 5—10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, се счита че е налице, когато има действителни или очаквани ограничения от правно естество, в това число което и да било от следните:

- а) паричен и валутен контрол;
- б) регулаторна, административна, правна или договорната рамка, която възпрепятства взаимната финансова помощ или засяга значително трансфера на капитал вътре в групата;
- в) изпълнено е някое от условията за ранна намеса, възстановяване и реструктуриране, посочени в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, в резултат от което компетентният орган предвижда пречка за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;
- г) наличието на малцинствени участия, които ограничават правомощията за вземане на решения в рамките на образуванията, които формират групата;
- д) естеството на правната структура на контрагента така, както е определена в неговия устав, учредителни актове и вътрешни правилници.

Член 34

Приложими критерии относно практическите пречки за бърз трансфер на собствен капитал и за изплащане на задължения

Практическа пречка за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения между контрагентите, както е посочено в член 11, параграфи 5—10 от Регламент (ЕС) № 648/2012, се счита че е налице, когато има ограничения от практическо естество, в това число което и да било от следните:

- а) недостатъчно свободни от тежести или ликвидни активи на разположение на съответния контрагент, когато станат изискуеми;
- б) пречки от оперативно естество, които действително забавят или възпрепятстват тези трансфери или изплащания, когато станат изискуеми.

⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

ГЛАВА IV

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Преходни разпоредби

Контрагентите по член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012 може да продължат да прилагат въведените от тях процедурите за управление на риска към началната дата за прилагането на настоящия регламент по отношение на договорите за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, сключени между 16 август 2012 г. и съответните дати за прилагане на настоящия регламент.

Член 36

Прилагане на член 9, параграф 2, член 11, членове 13—18, член 19, параграф 1, букви в), г) и е), член 19, параграф 3 и член 20

1. Член 9, параграф 2, член 11, членове 13—18, член 19, параграф 1, букви в), г) и е), член 19, параграф 3 и член 20 се прилагат както следва:

- а) един месец след датата на влизане в сила на настоящия регламент, когато и двамата контрагенти имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 3 трилиона евро;
- б) от 1 септември 2017 г. при контрагенти, като и двамата имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 2,25 трилиона евро;
- в) от 1 септември 2018 г. при контрагенти, като и двамата имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 1,5 трилиона евро;
- г) от 1 септември 2019 г. при контрагенти, като и двамата имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 750 милиарда евро;
- д) от 1 септември 2020 г. при контрагенти, като и двамата имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 8 милиарда евро.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато са изпълнени условията на член 3 от настоящия регламент, член 9, параграф 2, член 11, членове 13—18, член 19, параграф 1, букви в), г) и е), член 19, параграф 3 и член 20 се прилагат, както следва:

- а) три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент, когато не е прието решение за еквивалентност съгласно член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012 за целите на член 11, параграф 3 от същия регламент по отношение на съответната трета държава;
- б) по-късната от посочените по-долу дати, когато е прието решение за еквивалентност съгласно член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012 за целите на член 11, параграф 3 от същия регламент по отношение на съответната трета държава:
 - и) четири месеца след датата на влизане в сила на решението, прието съгласно член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012 за целите на член 11, параграф 3 от същия регламент по отношение на съответната трета държава;
 - ii) приложимата дата, определена съгласно параграф 1.

3. Посочената в параграф 2 дерогация се прилага само когато контрагентите по вътрешногрупов договор за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, отговарят на всички посочени по-долу условия:

- а) единият контрагент е установен в трета държава, а другият — в Съюза;
- б) установеният в трета държава контрагент е или финансов, или нефинансов;

- в) установеният в Съюза контрагент попада в някоя от следните категории:
- i) финансов контрагент, нефинансов контрагент, финансов холдинг, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, за които се прилагат подходящи пруденциални изисквания, а контрагентът от трета държава, посочен в буква а), е финансов контрагент;
 - ii) или финансов, или нефинансов контрагент, а посоченият в буква а) контрагент от трета държава е нефинансов контрагент;
- г) и двамата контрагенти са обект на една и съща пълна консолидация в съответствие с член 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
- д) и двамата контрагенти подлежат на подходящи централизиранни процедури за оценка, измерване и контрол на риска;
- е) изпълнени са изискванията на глава III.

Член 37

Прилагане на член 9, параграф 1, член 10 и член 12

1. Член 9, параграф 1, членове 10 и 12 започват да се прилагат, както следва:
- а) един месец след датата на влизане в сила на настоящия регламент при контрагенти, от които и двамата имат или принадлежат към групи, всяка от които има обща средна условна стойност на извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, над 3 трилиона евро;
 - б) от по-късната от следните дати — 1 март 2017 г. или един месец от датата на влизане в сила на настоящия регламент, за други контрагенти.
2. Чрез дерогация от параграф 1 по отношение на договори за валутни форуърди, посочени в член 27, буква а), член 9, параграф 1, членове 10 и 12 започват да се прилагат, считано от по-ранната от следните дати:
- а) 31 декември 2018 г., при условие че посоченият в буква б) регламент още не е започнал да се прилага;
 - б) по-късната от следните дати — датата, от която се прилага Делегиран регламент (*), в който се уточняват някои технически елементи, свързани с определението за финансови инструменти във връзка валутни форуърди със сетълмент с физическа доставка, или датата, определена съгласно параграф 1.

Член 38

Дата на прилагане на специфични договори

1. Чрез дерогация от член 36, параграф 1 и член 37 по отношение на всички извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, които представляват опции върху единични акции или опции върху капиталови индекси, членовете, посочени в член 36, параграф 1 и член 37, започват да се прилагат три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент.
2. Чрез дерогация от член 36, параграф 1 и член 37, когато контрагент, установен в Съюза, сключи договор за извънборсов дериват, при който не е извършен клиринг, с друг контрагент, който принадлежи към същата група, членовете, посочени в член 36, параграф 1 и член 37, се прилагат от по-късната от двете дати: датата, посочена в съответствие с тези членове, или 4 юли 2017 г.

Член 39

Изчисляване на общата средна условна стойност

1. За целите на член 36 и член 37 посочената обща средна условна стойност се изчислява, като се намери средната стойност на общата брутна условна стойност, която отговаря на всички посочени по-долу условия:
- а) записана е в последния работен ден на март, април и май 2016 г., по отношение на контрагентите, посочени в член 36, параграф 1, буква а);

(*) C(2016) 2398 final.

- б) записана е в последния работен ден на март, април и май от годината, посочена във всяка от буквите от член 36, параграф 1;
- в) включва всички образувания в групата;
- г) включва всички договори на групата за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг;
- д) включва всички вътрешногрупови договори на групата за извънборсови деривати, при които не е извършен централизиран клиринг, като всеки от тях се брои по веднъж.
2. За целите на параграф 1 ПКИПЦК, получили разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО, и алтернативни инвестиционни фондове, управлявани от ЛУАИФ, получили разрешение или регистрирани в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, се разглеждат като отделни образувания и се третират поотделно, когато са изпълнени следните условия:
- а) фондовете са отделни обособени пулове от активи за целите на неплатежоспособността или несъстоятелността на фонда;
- б) отделните пулове от активи не са обезпечени, гарантирани или по друг начин подкрепени финансово от други инвестиционни фондове или от управляващите ги лица.

Член 40

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 4 октомври 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Съотнасяне на вероятността от неизпълнение („ВН“) към степените на кредитно качество за целите на членове 6 и 7

Вътрешен рейтинг с ВН, по-малка или равна на стойността в таблица 1, се свързва със съответната степен на кредитно качество.

Таблица 1

Степен на кредитно качество	Вероятност от неизпълнение съгласно определението в член 4, параграф 54 от Регламент (ЕС) № 575/2013, по-малка или равна на:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Методика за коригиране на стойността на обезпеченията за целите на член 21

1. Стойността на обезпеченията се коригира както следва:

$$C_{\text{стойност}} = C \cdot (1 - H_C - H_{\text{FX}})$$

където:

C = пазарната стойност на обезпечението;

H_C = процентното намаление, подходящо за обезпечението, изчислено съгласно параграф 2;

H_{FX} = процентното намаление, подходящо за валутното несъответствие, изчислено съгласно параграф 6.

2. Контрагентите прилагат като минимум предвидените в таблици 1 и 2 по-долу процентни намаления спрямо пазарната стойност на обезпеченията:

Таблица 1

Процентни намаления за дългосрочни оценки на кредитното качество

Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на дълговата ценна книга	Остатъчен матуритет	Процентни намаления за дългови ценни книжа, емитирани от образуванията, посочени в член 4, параграф 1, букви в)—д) и з)—к), в проценти	Процентни намаления за дългови ценни книжа, емитирани от образуванията, посочени в член 4, параграф 1, букви е), ж) и л)—н), в проценти	Процентни намаления за секюритизиращи позиции, отговарящи на критериите на член 4, параграф 1, буква о), в проценти
1	≤ 1 година	0,5	1	2
	>1 ≤ 5 години	2	4	8
	> 5 години	4	8	16
2—3	≤ 1 година	1	2	4
	>1 ≤ 5 години	3	6	12
	> 5 години	6	12	24
4 или по-ниска	≤ 1 година	15	Не е приложимо	Не е приложимо
	>1 ≤ 5 години	15	Не е приложимо	Не е приложимо
	> 5 години	15	Не е приложимо	Не е приложимо

Таблица 2

Процентни намаления за краткосрочни оценки на кредитното качество

Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на краткосрочна дългова ценна книга	Процентни намаления за дългови ценни книжа, емитирани от образуванията, посочени в член 4, параграф 1, букви в) и й), в проценти	Процентни намаления за дългови ценни книжа, емитирани от образуванията, посочени в член 4, параграф 1, буква м), в проценти	Процентни намаления за секюритизиращи позиции и отговарящи на критериите на член 4, параграф 1, буква о), в проценти
1	0,5	1	2
2—3 или по-ниска	1	2	4

1. Към капиталовите инструменти в основни индекси, облигациите, конвертируеми в капиталови инструменти в основни индекси, и златото се прилага процентно намаление от 15 %.
 2. За допустимите дялове в ПКИПЦК процентното намаление представлява претеглената средна стойност на процентните намаления, които биха били приложими спрямо активите, в които е инвестиран фондът.
 3. Паричният вариационен маржин е с процентно намаление 0 %.
 4. За целите на размяната на вариационен маржин се прилага процентно намаление от 8 % към всички непарични обезпечения, предоставени във валута, различна от валутите, договорени в индивидуален договор за деривати, в съответното приложимо рамково споразумение за нетиране или в съответното приложение за кредитната подкрепа.
 5. За целите на размяната на първоначален маржин се прилага процентно намаление от 8 % към всички парични и непарични обезпечения, предоставени във валута, различна от валутата, в която следва да се извършват плащанията в случай на предсрочно прекратяване или неизпълнение в съответствие с единичния договор за деривати, съответното споразумение за размяна на обезпечения или съответното приложение за кредитната подкрепа („валута при прекратяване“). Всеки контрагент може да избере различна валута при прекратяване. Когато в споразумението не се посочва валута при прекратяване, процентното намаление се прилага спрямо пазарната стойност на всички активи, предоставени като обезпечение.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Собствени оценки за променливост на процентните намаления, които следва да се приложат спрямо пазарната стойност на обеспеченията за целите на член 22

1. Изчисляването на коригираната стойност на обеспечението отговаря на всички посочени по-долу условия:

- а) контрагентите основават изчислението на 99-процентов едностранен доверителен интервал;
- б) контрагентите основават изчислението на период на реализация от най-малко десет работни дни;
- в) контрагентите изчисляват процентните намаления чрез завишаване на прилаганите при ежедневната преценка процентни намаления, използвайки следната формула за „корен квадратен от времето“:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

където:

H = процентното намаление, което следва да се приложи;

H_M = процентното намаление при ежедневна преценка;

N_R = действителният брой работни дни между преценките;

T_M = периодът на реализация за въпросния вид сделка.

- г) контрагентите вземат предвид по-лошата ликвидност на активите с ниско качество. Те коригират периода на реализация в посока увеличение в случай на съмнения относно ликвидността на обеспечението. Те набелязват и случаите, при които историческите данни могат да подценяват потенциалната променливост. В тези случаи се действа посредством сценарий при стрес;
- д) продължителността на историческия период на наблюдение, използван от институциите за изчисляване на процентните намаления, е най-малко една година. За контрагентите, които използват схема за претегляне или други методи за историческия период за наблюдение, ефективният период на наблюдение е най-малко една година.
- е) пазарната стойност на обеспеченията се коригира, както следва:

$$C_{\text{стойност}} = C \cdot (1 - H)$$

където:

C = пазарната стойност на обеспечението;

H = процентното намаление, изчислено съгласно буква в) по-горе.

2. Паричният вариационен маржин може да е с процентно намаление 0 %.

3. За дългови ценни книжа, които имат присъдена кредитна оценка от АВКО, контрагентите могат да използват собствената си оценка за променливост за всяка категория ценни книжа.

4. При определяне на съответните категории ценни книжа за целите на параграф 3 контрагентите вземат предвид вида на емитента на ценната книга, външната кредитна оценка на ценните книжа, техния остатъчен срок до падежа и модифицираната им дюрация. Оценка за променливост са представителни за ценните книжа, включени в съответната категория.

5. Изчисляването на процентните намаления в резултат от прилагането на параграф 1, буква в) отговаря на всички посочени по-долу условия:
- а) контрагентът използва оценките на променливостта в ежедневния процес по управление на риска, включително по отношение на своите лимити на експозициите;
 - б) когато периодът на реализация, използван от контрагента, е по-дълъг от този, предвиден в параграф 1, буква б) за въпросния вид договор за извънборсови деривати, процентните намаления на контрагента се завишават в съответствие с формулата за „корен квадратен от времето“, посочена в буква в) от същия параграф.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Стандартизиран метод за изчисляване на първоначален маржин за целите на членове 9 и 11

1. Приложимите според случая условни или базови стойности на договорите за извънборсови деривати в дадена нетираща съвкупност се умножават с процентите в таблица 1 по-долу:

Таблица 1

Категория	Добавка
Кредит: остатъчен матуритет 0—2 години	2 %
Кредит: остатъчен матуритет 2—5 години	5 %
Кредит остатъчен матуритет над 5 години	10 %
Стока	15 %
Капиталов инструмент	15 %
Валута	6 %
Лихвен процент и инфлация: остатъчен матуритет 0—2 години	1 %
Лихвен процент и инфлация: остатъчен матуритет 2—5 години	2 %
Лихвен процент и инфлация: остатъчен матуритет над 5 години	4 %
Друго	15 %

2. Брутният първоначален маржин на дадена нетираща съвкупност се изчислява като сбор от посочените в параграф 1 произведения за всички договори за извънборсови деривати в нетиращата съвкупност.
3. За договори, попадащи в повече от една категория, се прилага следното третиране:
- когато за даден договор за извънборсови деривати може да се определи ясен значим рисков фактор, то този договор се причислява към категорията, съответстваща на този рисков фактор;
 - когато посоченото в буква а) условие не е изпълнено, договорите се причисляват към категорията с най-висока добавка сред относимите категории;
 - изискванията за първоначален маржин за дадена нетираща съвкупност се изчисляват по следната формула:

$$\text{Нетен първоначален маржин} = 0,4 * \text{Брутен първоначален маржин} + 0,6 * \text{NGR} * \text{Брутен първоначален маржин.}$$

където:

- нетният първоначален маржин представлява намаленото число за изискванията за първоначален маржин за всички договори за извънборсови деривати с даден контрагент, включени в дадена нетираща съвкупност;
- NGR е коефициентът нето/бруто, изчислен като частното от нетната разменна стойност на дадена нетираща съвкупност с определен контрагент в числителя и брутната разменна стойност на тази нетираща съвкупност в знаменателя;

- г) за целите на буква в) нетната разменна стойност на дадена нетираща съвкупност е по-голямата от следните две стойности — нула или сбора на текущите пазарни стойности на всички договори за извънборсови деривати в нетиращата съвкупност;
 - д) за целите на буква в) брутната разменна стойност на дадена нетираща съвкупност представлява сборът на текущите пазарни стойности на всички договори за извънборсови деривати, изчислен съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012 и членове 16 и 17 от Делегиран регламент (ЕС) № 149/2013, с положителни стойности в нетиращата съвкупност;
 - е) посочената в параграф 1 условна стойност може да бъде изчислена чрез нетиране на условните стойности на договори, които са с противоположен знак, а всички останали договорни характеристики са им еднакви с изключение на условните им стойности.
-